

“Hjertestarter”

Matthæusevangeliet kap. 22, v. 34-40:

Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samlede de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve:

»Mester, hvad er det største bud i loven?«

Han sagde til ham: » Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: Du skal elske din næste som dig selv. På de to bud hviler hele loven og profeterne.«

For et par år siden havde vi besøg af nogle 1. klasser fra Alkjærskolen her i kirken. De skulle opleve det her helt særlige rum, og vi fortalte dem om lidt af hvert, og børnene gik rundt og undersøgte tingene.

Og dernede ved døren hænger en rund og skinnende messingbeholder.

En af drengene spurgte, hvad det var, og jeg svarede ham med et spørgsmål:

- Hvad *tror* du, det er?

Drengen kiggede på den, og på det kors med lige lange arme, som fremstår i relief på den, og så lyste han op i et smil og sagde:

- Førstehjælp!

Jeg skulle lige til at sige nej, da det gik op for mig, at drengen jo havde ret: I indsamlingsbøsserne her i kirken lægger vi penge til folk, der på den ene eller anden måde har brug for hjælp. Livshjælp.

Førstehjælpsudstyr har vi i en taske ude i køkkenet. Vi har dog ikke en hjertestarter her i kirken, men de har én lige ovre på Hotel Ringkøbing. Og de har én henne hos Skat, og en hos Landboforeningen, der er en nede på havnegrillen, og kommunekontoret har også en hjertestarter.

Og nu skal I høre, hvad der står på kommunens hjemmeside:

Det er livsvigtigt at vide præcis, hvor den nærmeste hjertestarter er, når en person får pludselig, uventet hjertestop. Det handler om hurtigt og effektivt at sætte den rigtige hjælp i gang!

Måske er der nogle af jer, der ikke ved, hvad en hjertestarter er? Kommunens hjemmeside fortæller følgende:

En hjertestarter er en transportabel, batteridrevet maskine, som man skal betjene manuelt – altså med sine hænder. Ved at afgive elektrisk stød kan hjertestarteren få et hjerte, som er holdt op med pumpe blod rundt, til at pumpe normalt igen. Og hjertestarteren er let at bruge!

Vi ved godt, at hjertet er en muskel, der pumper blod rundt i kroppen. Og hvis hjertet af den ene eller den anden grund ikke kan gøre det længere, så dør vi. Så førstehjælp er vigtigt ved hjertestop.

Men et hjerte er også noget andet. Vi kender hjertet som det stærkeste symbol på *kærlighed*. Engang skar forelskede folk et hjerte med en pil igennem på et træ i skoven. I dag strør vi om os med hjerter i sms'er og på Facebook. Her er hjertet et "mindre-end-tegn" efterfulgt af et 3-tal, og enhver under 25 år kender i søvne de tegn på mobilen.

Og hjertet, forstået som det sted i os, hvor *kærligheden* bor, det kan også gå i stå.

Hvis vi for eksempel bliver mobbet i skolen eller på arbejdspladsen, eller hvis vi mister nogen, vi elsker, så kan hjertet blive så tungt, at vi må slæbe os af sted og ikke kan se ud over os selv, - og så risikerer vi, at *kærligheden* dør. Hjertet kan også være blevet hårdt som sten, fordi vi har mødt alt for meget modgang og tristhed i vores liv.

Og når det sker, så er det *også* livsvigtigt at vide, præcis hvor den nærmeste hjertestarter er.

I har fået teksten til Simon Kvamm og Nephews sang: Hjertestarter!

Simon Kvamm har i dagspressen ikke lagt skjul på, at han er kristen og tror på Gud. Og han har i mine - og mange andres - øjne her skrevet en fantastisk *Helligåndssalme*. Han skriver og synger *Vesterhav*, men prøv lige at udskifte ordet med Helligånd. Så har vi her en bøn til Gud, som vi kan bede, når vores hjerte er gået dødt, og vi hverken kan være nogen eller kan lide nogen eller kan give nogen noget, - når vi har brug for at få sat strøm til vores hjerte, så vi igen kan leve og elske.

Vi spiller sangen for jer nu - og I må meget gerne synge med - og prøv at synge *Helligånd* i stedet for *Vesterhav*:

Vesterhav (Helligånd) kom nu og blæs mig i gang (x2)

Hjertestarter (x3)

Vesterhav (Helligånd) kom nu og blæs mig i gang (x2)

Hjertestarter

Vesterhav (Helligånd) kom nu og blæs mig i gang

Hey, kom nu, champagneløftestang

Kan ikke se noget

Kan ikke høre noget

Kan ikke bruge nogen

Kan ikke være nogen

Kan ikke skatte noget

Kan ikke fatte noget

Kan ikke lide nogen

Kan ikke give nogen noget

Fyld mere salt på

Fyld mere malt i

Sæt mere strøm til

Fyld flere drømme i mig

Blæs mig igennem som et mælkebøttefnug, der kæmper for at få lov at give slip

Blæs mig til grunden som en udestue, der aldrig skulle have været ført op

Vesterhav (Helligånd) kom nu og blæs mig i gang (x2)

Hjertestarter

Vesterhav (Helligånd) kom nu og blæs mig i gang

Hey, kom nu, champagneløftestang

Hjertestarter

Hjertestarter (x16)

Tekst: Simon Kvam, musik: Nephew, 2012

Tak til Simon Kvamm og Nephew for den fantastiske sang.

Champagneløftestang sang de. Og det er et vidunderligt ord, både om det vilde Vesterhav og om Helligånden.

Man kan netop føle en opløftet prikken af liv i kroppen, når man kommer hjem efter en lang tur ved havet, hvor man er blevet blæst godt igennem.

Champagneløftestang. Dengang Helligånden – Guds levende Ånd – ifølge pinsefortællingen, kom og satte sig på Jesu disciple, så blev de også vældig opløftede. Og folk troede, at de havde drukket sig fulde i sød vin – måske champagne, hvis det fandtes dengang.

For opløftet og glad bliver man, når man igen får sat strøm på sit hjerte og mærker nyt liv, efter man har været trist og tung.

Hjertestarter – det er lige præcist det, Gud er!

Gud!

Her i kirken påstår vi, at vi er blevet skabt af en kærlighedskraft, som vi kalder Gud, og denne mægtige kraft skaber hele tiden nyt liv.

Hjertestarter!

Når vores hjerte er koldt og tungt, så er Guds levende Ånd vores allernærmeste hjertestarter. Og vi behøver ikke rende rundt i byen og finde ud, hvor den er. For Gud er *altid* lige dér, hvor enhver af os er.

Vi behøver heller ikke læse en manual eller bruge hænderne for at få denne hjertestarter til at virke, vi kan nemt tale med Gud uden at folde vores hænder: Vi kan bare råbe eller tale almindeligt eller hviske. Eller vi kan føre en samtale med Gud inden i os.

Og det er det, jeg håber, at I, kære konfirmander, og også alle I andre, vil huske resten af jeres liv: Når I går i stå, fordi det hele er for meget eller for hårdt eller for trist, så skynd jer at få sat strøm til igen. Tal til Gud, som er livets kilde.

Og hvis det er svært at finde ordene, så syng den sang, I lige har hørt.

I kan også bare sige: "Hjælp" eller "kom til mig", eller "jeg giver op – jeg er bare et lille mælkebøttefnug!"

Og faktisk er det ikke kun, når vores hjerte er gået i stå, at det er en god ide at bede til Gud.

Det er det for eksempel også, når vores ellers udmærkede hjerte ikke slår til. For I, kære konfirmander, I ved jo godt, hvad det gælder om her i livet:

Det gælder om at overholde det dobbelte kærlighedsbud. Det gælder om at være solidarisk med andre.

Det dobbelte kærlighedsbud er det, jeg lige før læste fra Matthæusevangeliet, hvor Jesus siger:

- Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Og du skal elske din næste som dig selv.

Det betyder, at vi skal forbinde os med den kærlighedskraft, der har skabt os. Og at vi skal tage os af de mennesker, vi møder i vores liv.

De mennesker, det er altså også dem, vi ikke kan lide. Endda dem, vi hader og kalder for vores fjender!

Det er ikke bare svært, det er som regel også umuligt. Derfor er det, at vi skal vide, at Gud er vores allernærmeste hjertestarter.

For når Gud får lov at sætte sin strøm, sin kraft, til vores hjerte, så vokser kærligheden i os, og vores fjendebilleder ændrer sig, og vores had bliver mindre.

Jeg kan kun sige: Prøv det! Det virker!

Unge mennesker, i dag lå der her på jeres stol et rødt plastichjerte. Det er koldt. I kan starte det ved at knække den lille metalskive, der er inde i hjertet.

Så vil varmen hurtigt brede sig i det, og varmen holder ca. et kvarter.

Når hjertet så igen bliver koldt, så bliver det også stift. Men hvis I koger det i 10 minutter og lægger det til tørre, så bliver det igen klart til at blive startet med et tryk det rigtige sted – og varmen vil igen brede sig.

Det røde plastichjerte er bare symbolsk. Og brug det ikke for tit, for det kan hurtigt blive et værre energispild at koge det igen og igen.

Til gengæld er det aldrig energispild at bede til Gud. Og I får det røde plastichjerte i dag, for at I kan blive mindet om, at Gud altid er tæt på jer, og at Gud altid vil varme jeres hjerte op, igen og igen – og helt gratis.

Amen!

Merete Ørskov